

СТАН КИСЛОТООТВОРЮЮЧОЇ ТА КИСЛОТОНЕЙТРАЛІЗУЮЧОЇ ФУНКЦІЇ ШЛУНКУ У ХВОРИХ З ГАСТРОЕЗОФАГЕАЛЬНОЮ РЕФЛЮКСНОЮ ХВОРОБОЮ НА ФОНІ ЛІКУВАННЯ МЕТОДАМИ ОЗОНОТЕРАПІЇ ТА ГІПЕРБАРИЧНОЇ ОКСИГЕНАЦІЇ

Мигович І.І., Чопей І.В., Дебрецені К.О., Маді Ю.І., Михалко Я.О.
Ужгородський національний університет
Кафедра терапії та сімейної медицини

Мета дослідження. Вивчити стан кислотоутворюючої та кислотонейтралізуючої функції шлунку у хворих з растрозофагеальною рефлюксною хворобою на фоні лікування методами оксигенотерапії.

Матеріали і методи. В ході дослідження обстежено та проліковано 120 хворих з гастроєзофагеальною рефлюксною хворобою (ГЕРХ), які отримували курс гіпербаричної оксигенації (ГБО) на фоні прийому мінеральної води «Поляна Квасова»(перша група), курс озонотерапії (ОТ) на фоні прийому мінеральної води «Поляна Квасова»(друга група) та курс медикаментозної терапії згідно протоколу(третя група).

Отримані результати. Призначення ГБО на фоні прийому мінеральної води «Поляна Квасова» привело до статистично достовірного зменшення рівня рН в антральному відділі шлунку. В цілому по групі з $2,16 \pm 0,11$ до $3,01 \pm 0,26$ ($p < 0,05$). У пацієнтів другої групи, що приймали курс ОТ на фоні прийому мінеральної води «Поляна Квасова» виявлені результати терапії, аналогічні отриманим у осіб першої групи, - початково понижені значення рН достовірно підвищувалися в антральному відділі з $3,01 \pm 0,49$ до $1,99 \pm 0,07$ ($p < 0,01$). Крім того, курсове використання ОТ забезпечило статистично достовірне зменшення рівня рН в антральному відділі шлунку по всій групі осіб. У третій групі хворих, що приймали курс традиційної медикаментозної терапії, достовірні зрушення зареєстровані лише в осіб з початково підвищеною кислото утворюючою функцією шлунку

Висновки. Отримані дані свідчать про сприятливий вплив лікування із застосуванням ГБО та ОТ на фоні прийому мінеральної води «Поляна Квасова», яке виражається в істотному зниженні продукції водневих іонів парієнтальними клітинами шлунку і в поліпшенні кислотонейтралізуючої функції шлункових залоз.

ХИРУРГИЧЕСКИЙ СЕПСИС

Котелевец С.Н.

Запорожский государственный медицинский университет
Кафедра госпитальной хирургии

Цель работы: изучить результаты диагностики и лечения больных с синдромом системного воспалительного ответа (ССВО) и, на основании этого, определить оптимальные критерии оценки тяжести состояния пациента, прогнозирования течения сепсиса, а также разработать дифференцированную антибактериальную терапию, направленную на снижение летальности.

Проанализированы результаты лечения 96 больных с гнойными хирургическими заболеваниями. У 23 (24%) пациентов имелся ССВО легкой степени тяжести, у 50 (52%) - средней степени тяжести и у 23 (24%) - тяжелой степени. Установлено, что у больных с легкой степенью ССВО риск развития сепсиса минимальный, достаточной является эмпирическая эскалационная антибиотикотерапия с использованием одного препарата. У пациентов со средней и тяжелой степенью ССВО - имеется высокий риск развития сепсиса и летального исхода, и они нуждаются в проведении дезэскалационной антибиотикотерапии в условиях отделения реанимации и интенсивной терапии.

Оптимальным критерием оценки тяжести состояния больных с септическим течением заболевания и эффективности проводимой терапии является система SAPS.



ЗАПОРІЗЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ
МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ



АКТУАЛЬНІ

ПИТАННЯ ФАРМАЦЕВТИЧНОЇ І МЕДИЧНОЇ НАУКИ ТА ПРАКТИКИ



2010 ТОМ 28



3